

Konventionen har følgende Indhold:

Artikel 1.

Retstvistigheder, som maatte opstaa mellem Danmark og Sverige, og som kan henføres til nogen af de i Artikel 36, 2. Stykke, i Statutten for den faste mellemfolkelige Domstol nævnte Arter, skal, saafremt de ikke har kunnet løses ad diplomatisk Vej, henvises til Afgørelse af nævnte Domstol i Henhold til Bestemmelserne i den omhandlede Statut.

Twistigheder, som de kontraherende Parter ved andre mellem dem gældende Overenskomster har forpligtet sig til at løse gennem Anvendelsen af en særlig Behandling ved Domstol eller Voldgiftsret, skal behandles i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

Meningsforskelligheder vedrørende Fortolkningen af denne Overenskomst skal afgøres af den faste mellemfolkelige Domstol.

Det drejer sig med Hensyn til de i Artiklens 1. Stykke omtalte Twistigheder, som skal forelægges for den faste mellemfolkelige Domstol, om følgende Retstvister:

- a) Fortolkningen af en Traktat.
- b) Ethvert Spørgsmaal om mellemfolkelig Ret.
- c) Tilstedeværelsen af enhver Kendsgerning, som, hvis den forelaa, vilde udgøre et Brud paa en mellemfolkelig Forpligtelse.
- d) Arten og Omfanget af den Erstatning, som bør ydes paa Grund af et Brud paa nogen mellemfolkelig Forpligtelse.

Artikel 2.

De kontraherende Parter forpligter sig til at henvise til Voldgiftsbehandling ifølge nedenstaaende Bestemmelser alle andre end de i Artikel 1 nævnte Twistigheder, dog først efter at de i Medfør af Konventionen af 27. Juni 1924 angaaende Oprettelsen af et staaende Undersøgelses- og Forligsnævn er blevet gjort til Genstand for en Undersøgelses- og Forligsbehandling uden derigennem at have fundet deres Løsning.

Parterne er enige om, at de Twistigheder, som omhandles i denne Artikel, skal afgøres efter Grundsætningerne for Ret og Billighed.